

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

žalobce: P. K.
proti
žalovanému: Magistrát města Brna
sídlem Malinovského náměstí 3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2023, sp. zn. OUSR/MMB/0306695/2022, č. j. MMB/0200116/2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Brna, Brno-sever (dále též „stavební úřad“ či „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 3. 2022, č. j. MCBSev/011142/22, o umístění stavby účelové komunikace včetně parkovacích stání a systému odvedení dešťových vod na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v k. ú. X.

2. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí neztotožnil s odvolacími námitkami žalobce, který především namítal nezákonnost rozhodnutí stavebního úřadu, jímž *de facto* vyhověl žadatelům-vlastníkům dotčených pozemků do takové míry, že stanovil nově vlastnické vztahy k předmětné komunikaci v jejich prospěch, ačkoliv měla zůstat ve vlastnictví města, čímž bylo dotčeno vlastnické právo žalobce, neboť omezuje možnost dispozičního práva k napojení na tuto komunikaci.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
4. Žalobce se svou žalobní argumentací primárně soustředí na skutečnost, že žalovaný zatížil odvolací řízení vadou v podobě nesprávného způsobu doručování. Žalobce (s odkazem na judikaturu správních soudů – viz zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2023, č.j. 6 As 285/2021-55) konkrétně namítá, že byl dotčen na svých procesních právech tím, že v průběhu řízení před žalovaným mu bylo chybně doručováno. Protože podal odvolání, mělo mu být doručováno jednotlivě v souladu s § 144 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), nikoliv veřejnou vyhláškou na úřední desce. V důsledku toho musel sám vynaložit procesní aktivitu (žádost o poskytnutí informací k danému odvolacímu řízení), aby se následně dozvěděl o existenci žalobou napadeného rozhodnutí, konkrétně prostřednictvím přípisu žalovaného ze dne 31. 8. 2023, č. j. MMB/0424281/2023, doručeného mu fikcí dne 25. 9. 2023. Žalobce tak od této skutečnosti odvíjí i včasnost podané žaloby.
5. Ve zbylé části pak žalobce toliko rekapituluje dosavadní průběh řízení i dalších řízení, týkajících se nejen předmětné stavby, ale celé lokality ulice Klarisky, což bylo mimo jiné předmětem sporu i v jiných žalobách vedených před Krajským soudem v Brně, přičemž v návaznosti na to vyjadřuje nesouhlas s názorem i postupem žalovaného, resp. stavebního úřadu.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve uvádí, že žalobce námitky soustředí primárně na onu otázku správného způsobu doručování, žádné další věcné námitky žalobce podrobně neuvádí. Žalovaný tak má za to, že nesouhlasné stanovisko žalobce s postupem žalovaného, resp. stavebního úřadu co do podstaty věci, uplatnil již v odvolání, pročez odkazuje na jejich vypořádání v napadeném rozhodnutí. Žalovaný tak navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud, za splnění podmínek pro rozhodnutí věci bez nařízení jednání (§ 51 s. ř. s.), přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně (stavebního úřadu), včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
8. Ačkoliv krajský soud již výše konstatoval včasnost podané žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s., považuje za žádoucí se podrobněji vyjádřit ke stěžejní žalobní námitce ohledně vadného

doručování žalobci, od jejíhož posouzení žalobce mimo jiné odvíjí právě i otázku včasnosti podané žaloby.

9. Krajský soud je toho názoru, že žalovaný skutečně zatížil odvolací řízení vadou v podobě nesprávného způsobu doručování žalobou napadeného rozhodnutí o odvolání. Jak žalobce správně poukázal, touto otázkou se podrobně zabýval mimo jiné Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 6 As 285/2021-55, kde dovodil, že *„[v]edlejšímu účastníkovi stavebního řízení, kterému bylo v prvním stupni doručováno veřejnou vyhláškou dle § 144 odst. 6 správního řádu, musí být poté, co podá odvolání, doručováno individuálně.“* Nejvyšší správní soud dále uvedl, že *„[s]tavební zákon výslovně stanoví, že veřejnou vyhláškou se vedlejším účastníkům doručuje územní rozhodnutí. O doručování rozhodnutí odvolacího orgánu zákon mlčí. Výslovnou úpravu v tomto směru neobsahuje ani správní řád v ustanoveních týkajících se řízení s velkým počtem účastníků (§ 144), doručování veřejnou vyhláškou (§ 25) či odvolacího řízení (§ 81 a následující). [20] Nejvyšší správní soud nevylučuje, že by se i v odvolacím územním řízení s velkým počtem účastníků mohlo doručovat veřejnou vyhláškou. Tuto možnost lze dovodit z § 87 odst. 1 stavebního zákona ve spojení s § 144 odst. 6 správního řádu. Doručování veřejnou vyhláškou v řízení s velkým počtem účastníků nicméně není obligatorní. Ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu nestanoví, že v takovém řízení se doručuje veřejnou vyhláškou, nýbrž že v něm lze doručovat veřejnou vyhláškou..... Dle § 144 odst. 6 správního řádu v řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 4, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.“* Z uvedeného rozsudku rovněž vyplývá, že pokud vedlejší účastník z prvostupňového řízení podá odvolání, stává se v jistém smyslu žadatelem, neboť odvolací orgán rozhoduje o jeho podání – odvolání. Žadateli se i v řízení s velkým počtem účastníků doručuje vždy jednotlivě.
10. V nyní projednávané věci tedy jednoznačně mělo být žalobou napadené rozhodnutí o jím podaném odvolání doručováno individuálně, což se nestalo. Jak vyplývá z obsahu správního spisu i z tvrzení žalobce, které žalovaný nikterak nerozporuje, žalobci bylo doručováno hromadně ve formě veřejné vyhlášky na úřední desce úřadu, a proto žalobce musel sám vynaložit procesní aktivitu (žádost o poskytnutí informací k danému odvolacímu řízení), aby se následně dozvěděl o existenci žalobou napadeného rozhodnutí, konkrétně prostřednictvím přípisu žalovaného ze dne 31. 8. 2023, č. j. MMB/0424281/2023, doručeného mu fikcí dne 25. 9. 2023.
11. Krajský soud se tak s touto námitkou žalobce ztotožňuje, pokud jde o posouzení včasnosti podané žaloby, nicméně, na rozdíl od žalobce, nepovažuje tuto procesní vadu za natolik zásadní, aby kvůli ní přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí z důvodu jeho nezákonnosti ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Žalobci v souladu s citovaným rozsudkem skutečně mělo být doručováno individuálně a neměl být znevýhodněn ohledně počátku běhu lhůty k podání správní žaloby. Žalobce však svou žalobu podal včas (i pokud by tomu tak nebylo, nebylo by možné ji odmítnout pro opožděnost právě s ohledem na výše citované závěry Nejvyššího správního soudu). V předmětném odvolacím řízení sice nastala procesní vada – tedy vada, pokud jde o způsob doručování ve vztahu k žalobci – tato ale neměla vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí (obdobně srov. např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 7. 2024, č. j. 30 A 18/2024-106, nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2024, č. j. 3 A 5/2024-156). Žalobce podal žalobu včas a před jejím podáním se mohl seznámit s obsahem spisu a v této souvislosti tak předestřít své žalobní námitky.

12. Jak již bylo rekapitulováno výše, žalobce nicméně této možnosti v podstatě nevyužil, jelikož svou žalobní argumentaci primárně soustředil právě na onu procesní vadu v podobě nesprávného způsobu doručování. Ostatní věcné žalobní námitky mají toliko pouze podobu stručného nesouhlasného stanoviska s postupem i názorem stavebního úřadu, resp. žalovaného, ovšem bez bližší konkretizace, maximálně v podobě opakování námitek z odvolacího řízení.
13. Za dané situace krajský soud považuje za vhodné poukázat na závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, z něhož plyne: *„Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“* Krajský soud proto uvádí, že s ohledem na obecný charakter žalobních námitek, nepovažuje za nezbytné se jimi zde opětovně zevrubně zabývat a v podstatě za žalobce dotvářet podrobnější žalobní argumentaci směřující vůči právním závěrům žalovaného, resp. stavebního úřadu. Krajský soud tak činí i z toho důvodu, že se s právními závěry žalovaného i se způsobem, jakým se s odvolacími námitkami žalobce důkladně vypořádal, ztotožňuje. K tomu krajský soud dodává, že ani jemu není úplně zřejmé, jakým způsobem mělo být bezprostředně dotčeno vlastnické právo žalobce k jeho pozemkům, a proto v této souvislosti odkazuje na vypořádání této obecné námitek ze strany žalovaného v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (zejm. str. 6-7 rozhodnutí). Žalobce koneckonců tuto námitku v žalobě nikterak nerozvádí.

V. Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
15. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. září 2024

Zuzana Bystřická v.r.

předsedkyně senátu